

การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขต
บึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ
Management of the student care and support system by school administrators
in Saha Bueng Kan Campus Under the jurisdiction of the Bueng Kan
secondary educational service area office

วันเฉลิม ชันงาม^{1*}, กิจพิณัฐ อุสาโห²

Wanchalerm Channangam^{1*}, Kitpinit Usaho²

^{1,2} สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี

^{1,2} Program in Educational Administration, Faculty of Educational Administration Ratchathani University,
Udon Thani campus

Corresponding author's e-mail: meawm1309@gmail.com^{1}

Received: 21 October 2023

Revised: 30 October 2023

Accepted: 9 November 2023

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ ประชากรที่ศึกษา คือ โรงเรียน จำนวน 5 แห่ง ผู้ให้ข้อมูล คือ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอน จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย มีค่าความเที่ยงตรง ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้โปรแกรม google form ได้รับตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 77.50 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ เฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D = 0.45) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การส่งต่อนักเรียน รองลงมา คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน การส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. แนวทางพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ ควรจัดโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบปัญหาความเป็นอยู่ที่บ้านของนักเรียน และสร้างสัมพันธภาพอันดีกับนักเรียนจนนักเรียนเกิดความไว้วางใจ ควรจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมและแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความถนัด และควรมีการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้อย่างยั่งยืน พร้อมทั้งให้คำแนะนำในเรื่องการปรับตัวและการวางตัวรวมถึงมารยาททางสังคมให้กับผู้เรียน

คำสำคัญ: ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน; ผู้บริหารสถานศึกษา; แนวทางพัฒนา

Abstract

The purpose of this research study was to study the level and approaches to develop Management of the student care and support system by school administrators In Saha Bueng Kan Campus. The informant is the teacher 74 person questionnaire and Interview form with the IOC between 0.67-1.00 the reliability of 0.94 collected data using the google form program received a response of 77.50% analysis were percentage mean standard deviation and content analysis. The results of the study found that: 1. The level of leadership according to the principles of good governance of school administrators. The overall picture is at a high level. There was less distribution ($\bar{x}$ = 3.91, S.D = 0.45). The aspect with the highest average was referring students, followed by preventing and solving student problems. Student promotion and student development. The aspect with the least average value was knowing students as individuals. 2. Guidelines for developing the management of the student care and assistance system are to organize a home visiting project. To know the problems of students and build relationships with students to build trust Activities should be organized and divided into groups of students according to their aptitudes. And sustainable development activities for at-risk students along with advice on adaptation and conduct, including social etiquette for students

Keywords: student support system; administrator; development guidelines

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาทุกยุคทุกสมัยล้วนมีจุดมุ่งหมายหลัก คือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็น สุขตามความมุ่งหวังของสังคมโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวด 1 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และ พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดย พิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562, น. 11)

ในปัจจุบันการศึกษาไทยมีปัญหาเพราะสังคมไทยมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตของเด็กและเยาวชนมากขึ้น อันเป็นผลมาจาก

ความเจริญก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ มากมาย เช่น การคมนาคม การแพทย์ การศึกษา และสถานภาพทางเศรษฐกิจ ซึ่งในขณะเดียวกันมนุษย์ต้องใช้ชีวิตยุ่งยากและซับซ้อนมากขึ้นจนเกิดปัญหาตามมา เช่น การดำเนินชีวิตที่เร่งรีบ จราจรติดขัด สิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษ เกิดอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น โรคที่เกิดจากความเครียด เพราะค่าครองชีพสูงจนส่งผลให้ผู้ปกครองต้องทำงาน เพื่อให้มีรายได้ให้เพียงพอกับรายจ่ายในครอบครัว ทำให้ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนลูกหลาน ตลอดจนปล่อยปละละเลยให้เด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ทำให้เด็กและเยาวชนในวัยเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น หนีเรียน ติดยาเสพติด เทียวกลางคืน ขาดคุณธรรม จริยธรรมส่งผลให้ได้รับค่านิยมที่ผิด ๆ ทำให้ขาดการควบคุมตนเองจนกลายเป็นเด็กก้าวร้าว ซึ่งปัญหาของเด็กและเยาวชนยิ่งทวีความรุนแรง และขยายกว้างมากขึ้น จนทำให้เกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ ตามมา (ศิลา ขุนชำนาญ, 2564, น. 41 -57)

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญและมีส่วนรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาคุณภาพเด็กนักเรียนให้มีความพร้อมอย่างเป็นองค์รวม โดยการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเด็กนักเรียน และแก้วิกฤตทางสังคม สถานศึกษาต้องจัด ระบบงานกิจกรรมที่ส่งเสริมความประพฤติให้เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัย ให้กับเด็กนักเรียน นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กนักเรียน โดยการนำกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญห และ การส่งต่อไปใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม เด็ก นักเรียนจะต้องได้รับการพิทักษ์ปกป้อง คุ้มครอง และดูแล โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563 น. 4)

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระทรวงสาธารณสุขโดยกรมสุขภาพจิต ได้ร่วมกันวางรากฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยมีมุ่งหวังให้ครูทุกคนสามารถดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุก ๆ ด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 3 พ.ศ. 2562 - 2571 สหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ จากการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า ในเขตพื้นที่การศึกษาของตานั้น ยังมีปัญหายาเสพติด และปัญหาการให้คำปรึกษาและการแนะนำของผู้ปกครองกับนักเรียน ยังมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน และภาวะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลให้นักเรียนออกกลางคัน ไม่สามารถกลับเข้ามาสู่ในระบบการศึกษาได้ สหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ จึงนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้ในการปกครองนักเรียนเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งด้านการส่งเสริมการป้องกันปัญหา และการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาด้านความสามารถทางการเรียน ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว โดยดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดไว้ 5 องค์ประกอบคือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียนและพัฒนาคุณภาพนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญห และ การส่งต่อ (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ. 2566, น. 25)

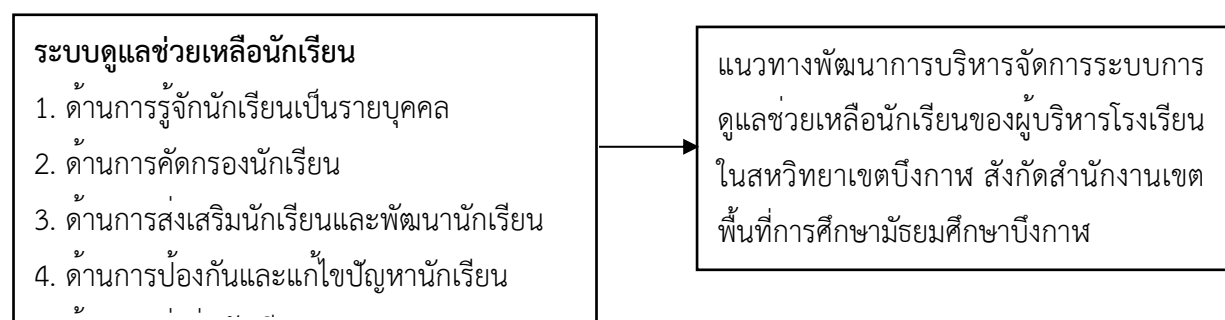
จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่รับผิดชอบ และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนในระดับสถานศึกษาในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เหมาะสม ช่วยส่งเสริมความเข้มแข็งให้สถานศึกษามีมาตรฐานในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน ให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ
2. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแนวความคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2562, หน้า 2) มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียนและพัฒนา นักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน และ 5) การส่งต่อนักเรียน ได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบึงกาฬสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 255 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 155 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Mogan, 1970, p. 607 - 610) ได้มาด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามเกณฑ์คุณสมบัติ ครูผู้สอนจำนวน 59 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้ 1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ นี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวความคิดของลิเคิร์ต (Likert's Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 103) ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ สำหรับแบบสัมภาษณ์ได้นำผลจากการวิเคราะห์ตามขั้นตอนที่ 1 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มาสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อหาคำตอบแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ กับผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน 2.2 สร้างแบบสอบถามแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของคำถามความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ 2.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเครื่องมือในด้านความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ความถูกต้องของรูปแบบ (Format) และการใช้ภาษา (Wording) และพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวัด (Index of Item objective: IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถามและความชัดเจนของภาษาที่ใช้ 2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหาความเชื่อมั่นกับประชากรผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นหาคุณภาพเครื่องมือ โดยตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94 และ 2.5 จัดพิมพ์เครื่องมือฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป 2.6 แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการหาคำตอบแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยา

เขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ โดยนำผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณมาตั้งคำถามสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้แนวทางพัฒนาในลำดับต่อไป

วิธีรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยดำเนินการโปรแกรม Google form เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้รับอีเมลแบบสอบถามตอบกลับทั้งหมด 120 คน คิดเป็นร้อยละ 77.50

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามจัดระเบียบข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปดังนี้ 1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 ได้แก่ วิชยฐานะ และประสบการณ์ในการทำงาน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) 2. ข้อมูลการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลความหมายโดย เทียบกับเกณฑ์ บุญชม ศรีสะอาด (2556, น. 103) 3. ข้อมูลแนวทางพัฒนาการบริหารสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายภูพระบาท วิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้ สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย 1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) แบบสอบถามปลายเปิดและแบบสัมภาษณ์เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ โดยนำข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนบ้านก้องนาแค ภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการบริหารงาน
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.74	0.44	มาก
2	การคัดกรองนักเรียน	3.76	0.44	มาก
3	การส่งเสริมนักเรียนและพัฒนาการเรียน	3.80	0.49	มาก
4	การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	3.94	0.48	มาก
5	การส่งต่อนักเรียน	4.31	0.42	มาก
รวม		3.91	0.45	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนใน สหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีการกระจายตัวน้อย ($\bar{X} = 3.91$, S.D = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.31$, S.D = 0.45) รองลงมา คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ($\bar{X} = 3.94$, S.D = 0.48) การส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 3.80$, S.D = 0.49) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 3.74$, S.D = 0.44)

ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ สรุปได้ ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารควรจัดโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบปัญหาความเป็นอยู่ที่บ้านของนักเรียน และสร้างสัมพันธภาพอันดีกับนักเรียนจนนักเรียนเกิดความไว้วางใจ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 61.05 และผู้บริหารควรจัดประชุมกับผู้ปกครองเพื่อร่วมแก้ไขปัญหา หรือข้อขัดข้อง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 38.95
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน สามารถเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ควรจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมและแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความถนัด เพื่อสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 59.26 และผู้บริหารควรมีการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงตามขั้นตอนการดูแลช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 40.74
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน สามารถเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารควรจัดให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้อย่างยั่งยืน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 59.49 และผู้บริหารควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้แก่ นักเรียนได้อย่างทั่วถึง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 40.51
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารควรให้คำแนะนำในเรื่องการปรับตัวและการวางตัวรวมถึงมารยาททางสังคมให้กับผู้เรียน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 64.56 และให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา และการติดตามดูแลช่วยเหลือ โดยอาศัยการประสานขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง และชุมชน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 35.44
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน สามารถเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารควรดำเนินการแก้ปัญหาด้วยตนเองเป็นการเบื้องต้นก่อน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 61.45 และผู้บริหารควรมีการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองกรณีการส่งต่ออย่างชัดเจน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 38.55

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ สามารถอภิปรายผล ได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ระดับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีการกระจายตัวน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ มีการออกเยี่ยมบ้านของนักเรียนครบทุกคน และมีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา มีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อส่งเสริมพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถให้ได้รับการพัฒนาอย่างถูกทาง และโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสอนเสริมแก่นักเรียนที่มีกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลายครอบคลุมความต้องการของนักเรียน มีการจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ และติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาผลการเรียนบกพร่องและนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรให้ได้รับการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีมาตรการส่งต่อนักเรียนที่เป็นขั้นเป็นตอน มีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครองหากมีการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอก โรงเรียน และมีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อนักเรียนผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณรงค์ โคตรเพ็ง (2559, น. 1192 -1207) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ระดับการปฏิบัติและระดับปัญหาของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ระดับการปฏิบัติและระดับปัญหาของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปกาวรรณ แก้วโพธิ์ (2559, น. 91 -92) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ราม โสวัน (2559, น. 21) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยรวมภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อติศร แยมคุณ เชาว (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 พบว่า ภาพรวม และรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราวุฒิ เหล่าจินดา (2559, น. 125) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภร เกษม ประมูล (2560, น. 103 -104) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า การดำเนินงาน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, น. 304 - 314) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีมีผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรรถพล สุนทรพงศ์ (2565, น. 228 - 229) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีการกระจายตัวน้อยอาจเป็นเพราะ โรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬได้มีการวางแผนงานในการดำเนินการด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อทำความรู้จักกับนักเรียนและครอบครัว ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการดำเนินการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลแต่ละคนอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีการจัดเก็บข้อมูลประวัติส่วนตัว ข้อมูลด้านสุขภาพ และความสามารถของนักเรียน ซึ่งได้นำเครื่องมือหรือแบบประเมินที่ช่วยให้เข้าใจนักเรียนมากขึ้น และมีการรายงาน ประเมินผลเพื่อนำไปสู่การคัดกรองนักเรียนได้อย่างถูกต้อง เพื่อใช้ในการดำเนินการพัฒนา นักเรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี ปลอดภัยจากสารเสพติดต่าง ๆ และดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคมต่อไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณรงค์ โคตรเพ็ง (2559, น. 1192 -1207) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ระดับการปฏิบัติ และระดับปัญหาของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปกาวรรณ แก้วโพธิ์ (2559, น. 91 -92) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราวุฒิ เหล่าจินดา (2559, น. 125) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของศุภกร เกษม ประมูล (2560, น. 103 -104) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, น. 304 - 314) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก มีการกระจายตัวน้อย อาจเป็นเพราะโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ มีการคัดกรองนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของณรงค์ โคตรเพ็ง (2559, น. 1192 -1207) ได้ทำ

การวิจัยเรื่อง ระดับการปฏิบัติและระดับปัญหาของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปกาพรณ แก้วโพธิ์ (2559, น. 91 -92) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราวุฒิ เหล่าจินดา (2559, น. 125) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภกรเกษม ประมูล (2560, น. 103 -104) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, น. 304 - 314) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีมี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน อยู่ในระดับมาก มีการกระจายตัวน้อย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณรงค์ โคตรเพ็ง (2559, น. 1192 -1207) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ระดับการปฏิบัติและระดับปัญหาของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปกาพรณ แก้วโพธิ์ (2559, น. 91 -92) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราวุฒิ เหล่าจินดา (2559, น. 125) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภกรเกษม ประมูล (2560, น. 103 -104) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, น. 304 - 314) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีมี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน อยู่ในระดับมาก มีการกระจายตัวน้อย อาจเป็นเพราะผู้บริหาร และครูมีความตระหนักและเห็นคุณค่าในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีความเข้าใจปัญหานักเรียนแต่ละคนอย่างแท้จริง มีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิดไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนก่อให้เกิดเป็นปัญหาต่อสังคม ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับลักษณะสภาพ

ปัญหาของนักเรียนแต่ละคน โดยการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหา และการติดตามดูแลช่วยเหลือ โดยอาศัยการประสานขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อ ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้ทันทั่วทั้ง และสถานศึกษามีการรายงานผลและประเมินผลด้านการ ป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา เพื่อให้เด็กนักเรียนมีผู้มี ภูมิคุ้มกัน มีจิตใจที่เข้มแข็ง รู้จักการแก้ปัญหา และให้คุณภาพชีวิตที่ดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของณรงค์ โคตรเพ็ง (2559, น. 1192 -1207) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ระดับการปฏิบัติและระดับปัญหาของการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัด กาฬสินธุ์ พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ ปกาวรรณ แก้วโพธิ์ (2559, น. 91 -92) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ด้านการป้องกันและ แก้ไขปัญหานักเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราวุฒิ เหล่าจินดา (2559, น. 125) ได้ทำ การวิจัยเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้อง กับผลการวิจัยของ ศุภรเกษม ประมูล (2560, น. 103 -104) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะ ผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สุจิตา พงษ์สวัสดิ์ (2561, น. 304 - 314) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีมี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน อยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก มีการกระจายตัวน้อย ได้มีการวางแผนด้านการส่ง ต่อนักเรียน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาเพื่อส่งต่อไปรับการช่วยเหลือ และมีขั้นตอนการส่ง ต่อนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ โดยการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปยัง ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งนักเรียนที่ส่งต่อได้รับการช่วยเหลือที่ถูกต้องและรวดเร็ว โดยมีการติดตามผลการส่ง ต่อนักเรียนอย่างใกล้ชิด ซึ่งจะต้องบันทึกผลการช่วยเหลือการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา และสรุปผลการส่งต่อนักเรียนไว้เป็นหลักฐานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี และเป็นกำลังต่อสังคมในการพัฒนาขับเคลื่อน ประเทศชาติต่อไปในอนาคตสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณรงค์ โคตรเพ็ง (2559, น. 1192 -1207) ได้ทำการ วิจัยเรื่อง ระดับการปฏิบัติและระดับปัญหาของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปกาวรรณ แก้วโพธิ์ (2559, น. 91 -92) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราวุฒิ

เหล่าจินดา (2559, น. 125) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภรณภูมิ ประมูล (2560, น. 103 -104) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุริยา พงษ์สวัสดิ์ (2561, น. 304 - 314) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีมี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก

2. ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ สรุปได้ ดังนี้

2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีแนวทางพัฒนา คือ ผู้บริหารควรจัดโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบปัญหาความเป็นอยู่ที่บ้านของนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญเนตร มุลทองจาด (2564, น. 73 -74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีแนวทางพัฒนา คือ การเยี่ยมบ้านนักเรียนควรมีการวางแผนการเยี่ยมบ้าน อาจกำหนดเยี่ยมบ้านภาคเรียนละ 1 ครั้ง ปีการศึกษาละ 2 ครั้ง เพื่อเป็นการให้ครูประจำชั้นได้ปรับปรุงข้อมูลของนักเรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ และสร้างสัมพันธภาพอันดีกับนักเรียนจนนักเรียนเกิดความไว้วางใจ และผู้บริหารควรจัดประชุมกับผู้ปกครองเพื่อร่วมแก้ไขปัญหา หรือข้อขัดข้อง และควรนำแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ให้นักเรียนประเมินตนเอง ครูประเมินนักเรียน และผู้ปกครองประเมินนักเรียน ควรเลือกที่รู้จักนักเรียนมีความใกล้ชิดกับนักเรียน และเลือกระยะเวลาที่ประเมินควรเป็นเวลาใกล้เคียงกัน (ธวัชชัย เหมวงษ์, โชคชัย ชินโน และชวนะ ทวีอุทิศ, สัมภาษณ์)

2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน มีแนวทางพัฒนา คือ ควรจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมและแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความถนัด เพื่อสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญเนตร มุลทองจาด (2564, น. 73 -74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน มีแนวทางพัฒนา คือ ควรจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมและแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความถนัด เพื่อสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและคัดกรองได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และผู้บริหารควรมีการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงตามขั้นตอนการดูแลช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และผู้บริหารควรมีการวางแผนด้านการคัดกรองนักเรียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งการคัดกรองนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน โดยใช้แบบประเมิน (SDQ) และอื่นๆ เช่น สัมภาษณ์ สังเกต เยี่ยมบ้าน ในการคัดกรองนักเรียน โดยพิจารณาข้อมูลด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อกำหนดเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนได้อย่างถูกต้องและชัดเจน (ธวัชชัย เหมวงษ์, โชคชัย ชินโน และชวนะ ทวีอุทิศ, สัมภาษณ์)

2.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน มีแนวทางพัฒนา คือ ผู้บริหารควรจัดให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้อย่างยั่งยืน และผู้บริหารควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้แก่ นักเรียนได้อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปกาวรรณ แก้วโพธิ์ (2559, น. 91 -92) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการ

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน คือ จะต้องมีการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนอยู่ในความดูแลอย่างใกล้ชิด และจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม เช่น กิจกรรมเยี่ยมบ้าน กิจกรรมโฮมรูม และกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ และควรร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ให้สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ เช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรมลูกเสือ กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องต่อนโยบายสถานศึกษา เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมประชุมผู้ปกครอง กิจกรรมสร้างเสริมทักษะในการดำรงชีวิต ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง (วัชชัย เหมวงษ์, โชคชัย ชินโน และชวนะ ทวีอุทิศ, สัมภาษณ์) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, น. 304 - 314) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีมี ผลการวิจัยพบว่า แนวทางพัฒนาด้านการส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน ควรควรมีการพัฒนาจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักจุดเด่น จุดด้อยและการพัฒนาปรับปรุงตนเอง

2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีแนวทางพัฒนา คือ ผู้บริหารควรให้คำแนะนำในเรื่องการปรับตัวและการวางตัวรวมถึงมารยาททางสังคมให้กับผู้เรียน และให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญห และติดตามดูแลช่วยเหลือ โดยอาศัยการประสานขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง และชุมชน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, น. 304 - 314) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีมี ผลการวิจัยพบว่า แนวทางพัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และควรจัดโครงการอบรมเสริมบุคลิกภาพให้กับนักเรียน โดยความร่วมมือของครูที่สอนวิชาภาษาไทยและครูสอนวิชาสังคมร่วมกันจัดโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เช่น โครงการส่งเสริมมารยาทไทยแก่นักเรียน กิจกรรมยิ้มง่าย ไหว้สวย เพื่อเป็นพื้นฐานให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักปรับตัว การวางตัว และมารยาทในสังคม (วัชชัย เหมวงษ์, โชคชัย ชินโน และชวนะ ทวีอุทิศ, สัมภาษณ์)

2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน สามารถเรียงจากมากไปหาน้อย มีแนวทางพัฒนา คือ ผู้บริหารควรดำเนินการแก้ปัญหาด้วยตนเองเป็นการเบื้องต้นก่อน และผู้บริหารควรมีการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองกรณีการส่งต่ออย่างชัดเจน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, น. 304 - 314) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีมี ผลการวิจัยพบว่า แนวทางพัฒนาการส่งต่อนักเรียนโรงเรียนควรมีการชี้แจงให้กับนักเรียนและผู้ปกครอง นักเรียนทราบถึงเหตุผลที่แท้จริงของการส่งต่อนักเรียน และควรมีการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองก่อนมีการส่งต่อโดยการนำกิจกรรมต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการสื่อสาร เช่น กิจกรรม Parents Informed มาใช้เพื่อรายงานกิจกรรม หรือแจ้งข่าวสารต่าง ๆ โซเชียลเน็ตเวิร์ก เป็นช่องทางสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ และกิจกรรม Open House เพื่อให้ผู้ปกครองได้สัมผัสและทราบถึงทิศทางการเรียนรู้ของโรงเรียน รวมไปถึงได้เห็น

ความสามารถของนักเรียนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น (ธวัชชัย เหมวงษ์, โชคชัย ชินโน และชวณะ ทวีอุทิศ, สัมภาษณ์)

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยได้องค์ความรู้เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ ผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรนำแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ให้นักเรียน ประเมินตนเอง ครูประเมินนักเรียน และผู้ปกครองประเมินนักเรียน ควรเลือกที่รู้จักนักเรียน มีความใกล้ชิดกับ นักเรียน และเลือกระยะเวลาที่ประเมินควรเป็นเวลาที่ไม่ใกล้เคียงกัน

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารควรมีการวางแผนด้านการคัดกรองนักเรียนอย่างเป็นระบบ ซึ่ง การคัดกรองนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน โดยใช้แบบประเมิน (SDQ) และอื่น ๆ เช่น สัมภาษณ์ สังเกต เยี่ยมบ้าน ในการคัดกรองนักเรียน โดยพิจารณาข้อมูลด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อกำหนด เกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนได้อย่างถูกต้อง และชัดเจน

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน ควรร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ให้สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ เช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรมลูกเสือ กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องต่อนโยบายสถานศึกษา เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมประชุมผู้ปกครอง กิจกรรมสร้างเสริมทักษะในการดำรงชีวิต ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาสู่ ความเป็นเลิศในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ควรจัดโครงการอบรมเสริมบุคลิกภาพให้กับนักเรียน โดย ความร่วมมือของครูที่สอนวิชาภาษาไทยและครูสอนวิชาสังคมร่วมกันจัดโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เช่น โครงการส่งเสริมมารยาทไทยแก่นักเรียน กิจกรรมยิ้มง่าย ไหว้สวย เพื่อเป็นพื้นฐานให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักปรับตัว การวางตัว และมารยาทในสังคม

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน ควรมีการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองก่อนมีการส่งต่อโดยการนำ กิจกรรมต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการสื่อสาร เช่น กิจกรรม Parents Informed มาใช้เพื่อรายงานกิจกรรม หรือ แจ้งข่าวสารต่าง ๆ โซเชียลเน็ตเวิร์ก เป็นช่องทางสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ และกิจกรรม Open House เพื่อให้ผู้ปกครองได้สัมผัสและทราบถึงทิศทางการเรียนรู้ของโรงเรียน รวมไปถึงได้เห็น ความสามารถของนักเรียนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น

บทสรุป

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลนักเรียนอย่างมีขั้นตอน ซึ่งหมายรวมถึง การส่งเสริม การป้องกัน และ การแก้ไขปัญหา พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลัก และมี

การประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคลากรภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน ผู้วิจัยนำแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562, น. 2) มี 5 ด้าน มากำหนดแนวคิดในการวิจัย ได้แก่

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมนักเรียนและพัฒนา นักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน
5. การส่งต่อนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะและการนำไปใช้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารควรจัดเวลาให้ครูได้มีกิจกรรมร่วมกับนักเรียน เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรมีการแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงขึ้นตอนการดูแลช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และมีข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนเพียงพอต่อการคัดกรองนักเรียน เพื่อติดตามพฤติกรรมนักเรียนอย่างใกล้ชิด หาแนวทางแก้ปัญหาร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและผู้ปกครอง

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียนและพัฒนา นักเรียน ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นักเรียนอย่างทั่วถึงเพื่อให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้รับการพัฒนาตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ควรให้คำแนะนำในเรื่องการปรับตัวและการวางตัว รวมถึงมารยาททางสังคมให้กับผู้เรียน เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคม และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และควรอบรมครูให้เข้าใจกระบวนการและเทคนิคการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อสามารถ ให้คำปรึกษา แนะนำ ได้ เหมาะสมกับลักษณะของปัญหาและธรรมชาติของนักเรียน

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน ควรแต่งตั้งอาสาสมัครในชั้นเรียน เพื่อช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนตามความเหมาะสม โดยการแต่งตั้งอาสาสมัครในชั้นเรียนนี้ ไม่จำเป็นต้องจำกัดตายตัว สามารถยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ตามความสมัครใจ ควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองทุกคนสามารถเข้ามาเป็นอาสาสมัครได้ตลอดเวลาตามแต่ความสนใจ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประจำปี 2556*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ขวัญเนตร มุลทองจาด. (2564). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี*. การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณรงค์ โคตรเพ็ง. (2559). ระดับการปฏิบัติและระดับปัญหาของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 10(10), 1192 -1207.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *หลักการวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปการวรรณ แก้วโพธิ์. (2559). *ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วรารุณี เหล่าจินดา. (2559). *สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32*.
- ศุภรเกษม ประมูล. (2560). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ศิวา ขุนชำนาญ. (2564). *การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1, การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 12 [Symposium]*. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *คู่มือการคุ้มครองและการช่วยเหลือเด็กนักเรียนของสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ. (2566). *แผนการศึกษา พ.ศ. 2566 -2570*. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2566 จาก <https://www.sesaobk.go.th/>
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี*. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 10(2), 304 - 314.
- อดิสร แยมคุณเขาว. (2559). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11*. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อรรถพล สุนทรพงศ์. (2565). ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Psychological Measurement*, 30(3), 607-610

